

gerne. Vi gør noget i vores eget land, og jeg lover for, at et af de allerstærkeste argumenter, vi har, er, når vi taler om, hvor mange arbejdspladser vi har skabt i Danmark takket være en aktiv energi- og miljøpolitik, som jo internationalt er blevet anerkendt.

Fru Myltoft var inde på spørgsmålet, om vi kan bruge Internettet i højere grad i den aktive globale indsats. Jeg tror, hun har ret i, at der ved anvendelsen af den nye teknologi både på informationsområdet og på energiområdet er muligheder for at nå nogle resultater, som vi i dag næsten ikke kan have fantasi til at forestille os.

Jeg er faktisk enig med fru Svanholt, når hun siger, at det er en skam, at hr. Kolstrup har sat sig selv uden for samarbejdet på energiområdet, fordi han blokerer, hver gang han eller hans parti hører ord som EU eller bioforgasning osv. Og det er klart, at hvis man har fobier og får det lige som dem, der, når de går på fortovet, ikke tør træde på striberne mellem fliserne, så får man det svært, hvis man skal samarbejde med andre partier. Men jeg glæder mig jo over, at vi normalt har det sådan med hr. Kolstrup og hans parti, at vi kan lave et praktisk samarbejde, men på energiområdet har det været umuligt, og det er ærgerligt, for jeg er sikker på, at hr. Kolstrup har masser af gode idéer, som vi andre kan have glæde af.

Hr. Sjursen var inde på spørgsmålet om transporten som det, jeg tror han kaldte det sorte punkt i den danske energipolitik. Det vil jeg ikke sige. Jeg vil bare sige, at det er den største uløste udfordring, vi har på området her, og jeg synes, at det er at reducere problemets omfang at sige, at det er regeringen, der har svigtet.

Sandheden er, at her har vi at gøre med et område, hvor der findes 3-4 millioner aktører i det danske samfund, som har deres holdninger og deres viden, og som har en situation menneskeligt osv., hvor transporten er en integreret del af deres arbejdsliv, og hvor de altså ikke helt har de holdninger, som vi andre kunne ønske os eller i hvert fald jeg kunne ønske mig de havde. Derfor er det et folkeligt problem, og jeg tror ikke, vi får overbevist befolkningen, før den kan se, at der er gode tilgængelige alternativer til den form for privatbilisme, som i disse år er i vækst.

Derfor tror jeg, fru Svanholt har ret i, at det, vi skal forklare, det er om alternativerne. Det er, om jeg så må sige, den folkelige diskussion, i stedet for at reducere det til et spørgsmål om,

hvorvidt vi har en god eller en dårlig regering. Ja, det er også en interessant diskussion, men den løser jo ikke det her problem. Det var kun det, der var min bemærkning.

Hr. Behnke har jo en overraskende saglig indstilling til energipolitik, og jeg kan kvittere for næsten alt, hvad han har sagt, herunder også det synspunkt, at uanset om man er for eller imod klimaforandringsteorien, og uanset om man er for eller imod, at man skal gøre noget for at afbøde klimaforandringsteorien, så giver det i sig selv sund fornuft at udvise generationssolidaritet, og det er jo det, der ligger i bæredygtighedsbegrebet.

Så giver det fornuft at gøre dette for at sikre, at der er den samme tilgang til ressourcer, herunder på energiområdet, for de kommende generationer som den, vores generation har haft, og det synes jeg faktisk er en god måde at udtrykke det på. Hertil kan man også lægge, at det også giver økonomisk fornuft, og der er store gevinster med hensyn til luftforurening osv., man også må tage til sig.

Jeg er nu imidlertid overbevist om, at klimaforandlingsproblemet er et reelt problem, og at det, der gør det svært, er, at vi intet fortillfælde har for, at menneskeskabte aktiviteter har udøvet en direkte skadelig indflydelse på klimaet, for nu at bruge Klimapanelets sprog.

Men det, vi derimod ved fra forskningen, er, at klimaforandringer kan komme hurtigt, meget hurtigere, end man umiddelbart forestiller sig. Der kan ske dramatiske ændringer i klimaet bare på få årtier, og det er det, der gør det så farligt. Ja, vil nogle vel sige, hvis nu hr.

Hansen-Nord har ret og der ikke er et problem og det er stærkt overdrevet osv. osv., hvad er så egentlig skaden ved, at vi har sparet på energien? Vi har udviklet den vedvarende energi, vi har gjort en masse fornuftige ting, vi har nedbragt luftforureningen i almindelighed.

Men hvis hr. Hansen-Nord ikke har ret i sin kritik, hvis han har uret og klimahypotesen altså holder stik, så står vi jo med det problem om 100 år, at så er der måske sket uoprettelig skade. Det er derfor, tror jeg, at landene i verden er nået til den fælles konklusion, at verden ikke skal deltage i et eksperiment, i et forsøg, som kan føre direkte ud i en katastrofe. Og det er derfor, skiftende regeringer ikke bare i Danmark, men i alle de lande, vi normalt samarbejder med, er kommet til den samme konklusion, nemlig at der skal gøres en indsats, og det er det, vi arbejder på.